

Citabax 10 28 tabletek 10 mg

Nasza cena: 12,10 zł

Opis słownikowy

Dawka	10MG
Opakowanie	*28
Postać	Tabletki
Producent	RANBAXY POLSKA [PL]
Rejestracja	Lek na receptę pełnopłatny
Substancja czynna	CITALOPRAMUM

Opis produktu

Opis

Co to jest Citabax i w jakim celu się go stosuje

Jak działa lek Citabax

Cytalopram należy do grupy leków przeciwdepresyjnych zwanych selektywnymi inhibitorami wychwytu zwrotnego serotoniny (ang. SSRI - Selective Serotonin Reuptake Inhibitors). Leki te pomagają skorygować zaburzenia równowagi chemicznej w mózgu, które powodują objawy choroby.

W jakich przypadkach stosowany jest lek Citabax

Citabax zawiera cytalopram i jest stosowany w leczeniu depresji, a gdy pacjent poczuje się lepiej, w zapobieganiu nawrotom jej objawów. Citabax jest również stosowany długofalowo, aby zapobiec nowym epizodom depresji, jeżeli u pacjenta występują zaburzenia depresyjne nawracające.

Citabax również wpływa korzystnie na łagodzenie objawów, gdy u pacjenta występują napady lęku.

Skład:

Substancją czynną jest cytalopram (w postaci bromowodorku cytalopramu).

Jedna tabletką powlekana zawiera 10 mg cytalopramu (w postaci bromowodorku cytalopramu) jako substancję czynną oraz substancje pomocnicze:

- w skład rdzenia tabletki wchodzi: laktoza jednowodna, celuloza mikrokrystaliczna (Avicel PH 101), celuloza mikrokrystaliczna (Avicel PH 102), skrobia kukurydziana, kopowidon, kroscarmeloza sodowa, magnezu stearynian.
- w skład otoczki (Opadry white 20H 58983) wchodzi: hypromeloza 29105cP (E 464), tytanu dwutlenek (E 171), glikol

propylenowy, hydroksypropyloceluloza (E 463), talk.

Przeciwwskazania:

- jeśli pacjent ma uczulenie na cytalopram lub którykolwiek z pozostałych składników tego leku (wymienionych w punkcie 6). Jeśli pacjent przypuszcza, że jest uczulony, powinien skonsultować się z lekarzem;
- jeśli pacjent przyjmuje leki zwane inhibitorami monoaminoooksydazy (MAO). Do inhibitorów monoaminoooksydazy (MAO) należą leki zawierające: fenelzynę, iproniazyd, izokarboksazyd, nialamid, tranilcyprominę i moklobemid (stosowane w leczeniu depresji), selegilinę (stosowaną w leczeniu choroby Parkinsona) lub linezolid (antybiotyk).
- Nawet jeśli pacjent zakończył przyjmowanie któregośkolwiek z następujących inhibitorów MAO: fenelzyny, iproniazidu, izokarboksazydu, nialamidu lub tranilcyprominy, należy poczekać 2 tygodnie przed rozpoczęciem przyjmowania leku Citabax. Po zakończeniu stosowania moklobemidu musi upłynąć 1 dzień. Po zakończeniu przyjmowania leku Citabax musi upłynąć 1 tydzień zanim zastosuje się jakikolwiek inhibitor MAO;
- jednocześnie z pimozydem (neuroleptykiem);
- jeśli pacjent ma wrodzone zaburzenia rytmu serca lub wystąpił epizod zaburzeń rytmu serca (widoczny w zapisie EKG - badaniu oceniającym czynność serca);
- jeśli pacjent przyjmuje leki stosowane w zaburzeniach rytmu serca lub które mogą wpływać na rytm serca.

Dawkowanie:

Leczenie depresji

Zwykle stosuje się 20 mg na dobę. Lekarz może zwiększyć dawkę do maksymalnie 40 mg na dobę.

Leczenie zaburzenia lękowego z napadami lęku

Dawka początkowa to 10 mg na dobę przez pierwszy tydzień. Następnie zwiększana jest do 20-30 mg na dobę. Lekarz może zwiększyć dawkę do maksymalnie 40 mg na dobę.

Stosowanie leku Citabax u pacjentów w podeszłym wieku (powyżej 65 lat)

Dawka początkowa powinna zostać zmniejszona do połowy dawki zalecanej, np. 10-20 mg na dobę. Pacjenci w podeszłym wieku zwykle nie powinni stosować więcej niż 20 mg na dobę.

Stosowanie leku Citabax u szczególnych grup pacjentów:

Pacjenci z chorobami wątroby nie powinni przyjmować więcej niż 20 mg na dobę.

Sposób stosowania:

Citabax przyjmuje się codziennie, w pojedynczej dawce. Citabax można przyjmować o każdej porze dnia, z posiłkiem lub niezależnie od posiłków. Tabletkę należy połknąć, popijając wodą. Nie rozgryzać (tabletki mają gorzki smak).

Czas trwania leczenia

Tak jak w przypadku innych leków stosowanych w depresji i zaburzeniu lękowym z napadami lęku, poprawę uzyskuje się po kilku tygodniach leczenia. Należy zatem kontynuować stosowanie leku Citabax, nawet jeśli początkowo nie odczuwa się poprawy. Czas trwania leczenia jest różny u poszczególnych pacjentów. Terapia zazwyczaj trwa co najmniej 6 miesięcy. Leczenie należy kontynuować tak długo, jak to zaleci lekarz, nawet jeśli nastąpi poprawa samopoczucia. Choroba może utrzymywać się przez długi czas i jeśli leczenie zostanie przerwane za wcześnie, objawy mogą powrócić.

U pacjentów z nawracającą depresją, leczenie podtrzymujące może trwać nawet kilka lat, aby zapobiec nowym epizodom depresyjnym.

Nie wolno zmieniać dawkowania bez zasięgnięcia porady lekarza.

Działania niepożądane:

Bardzo częste działania niepożądane (występujące u więcej niż 1 na 10 pacjentów):

- senność;
- trudności w zasypianiu;
- bóle głowy;
- zaburzenia snu;
- osłabienie;
- nasilone pocenie się;
- suchość w ustach (zwiększa zagrożenie próchnicą, dlatego należy myć zęby częściej niż zazwyczaj);
- nudności.

Częste działania niepożądane (mogą dotyczyć mniej niż 1 na 10 pacjentów):

- zmniejszenie łaknienia;
- pobudzenie;
- zmniejszony popęd płciowy;
- lęk;
- nerwowość;
- zaburzenia orientacji co do miejsca i czasu (stan splątania);
- niezwykle sny;
- zmniejszone odczuwanie emocji, uczucie obojętności (apatia);
- drżenia;
- uczucie mrowienia lub drętwienia dłoni lub stóp;
- zawroty głowy;
- zaburzenia uwagi;
- migrena;
- utrata pamięci;
- dzwonięcie w uszach (szumy uszne);
- odczucie nierównego bicia serca (kołatanie);
- ziewanie;
- zatłokany nos lub katar (zapalenie błony śluzowej nosa);
- biegunka;
- wymioty;
- zaparcia;
- niestrawność;
- bóle brzucha;
- wzdęcia (wiatry);
- zwiększone wydzielanie śliny;
- swędzenie;
- bóle mięśni i stawów;
- u mężczyzn - problemy z wytryskiem i wzwodem;
- u kobiet – zahamowanie orgazmu;
- uczucie zmęczenia;
- schudnięcie.

Niezbyt częste działania niepożądane (mogą dotyczyć mniej niż 1 na 100 pacjentów):

- zwiększenie łaknienia;
- agresja;
- omamy;
- mania;
- depersonalizacja (uczucie bycia poza ciałem);
- omdlenia;
- zwiększenie popędu płciowego;
- rozszerzenie źrenic;
- przyspieszone bicie serca;
- wolne bicie serca;
- pokrzywka;
- wypadanie włosów;

- wysypka;
- zaczerwienienie skóry lub plamy na skórze (plamica);
- nadwrażliwość na światło słoneczne;
- problemy z oddawaniem moczu;
- obfite krwawienie miesiączkowe;
- obrzęk rąk lub nóg;
- zwiększenie masy ciała.

Rzadkie działania niepożądane (mogą dotyczyć mniej niż 1 na 1000 pacjentów):

- zmniejszenie stężenia sodu we krwi (z objawami, takimi jak zmęczenie, dezorientacja i drżenie mięśni);
- napady drgawkowe;
- mimowolne ruchy;
- zaburzenia smaku;
- krwawienia;
- kaszel;
- zapalenie wątroby;
- gorączka, złe samopoczucie.

Niektórzy pacjenci informowali o (częstość nieznana):

- myślach dotyczących samookaleczenia i myślach samobójczych,
- zwiększeniu częstości występowania krwawień i siniaków, spowodowanym zmniejszeniem liczby płytek krwi;
- nadwrażliwości, nagłej, ciężkiej reakcji alergicznej (reakcji anafilaktycznej), objawiającej się trudnościami w oddychaniu, obrzękiem twarzy, warg, języka lub gardła powodującym trudności w połykaniu lub w oddychaniu, silnym swędzeniem (z wypukłymi grudkami na skórze). W razie wystąpienia tych objawów należy natychmiast zaprzestać stosowania leku Citabax i powiadomić lekarza;
- zwiększeniu ilości wydalanego moczu (niewłaściwe wydzielanie hormonu antydiuretycznego – wazopresyny);
- niskim stężeniu potasu we krwi, mogącym powodować osłabienie mięśni, drżenie lub nieprawidłowy rytm serca;
- napadach paniki;
- zgrzytaniu zębami;
- uczuciu niepokoju;
- nietypowych ruchach lub sztywności mięśni;
- ruchach mimowolnych (akatyzi);
- zaburzeniach ruchowych;
- zmniejszonym ciśnieniu krwi, objawiającym się zawrotami głowy po przyjęciu pozycji stojącej;
- zaburzeniach widzenia;
- krwawieniu z nosa;
- krwawieniach, w tym wybroczynach na skórze i błonach śluzowych;
- nagle występującym obrzęku skóry lub błon śluzowych;
- drgawkach;
- wysokiej gorączce, pobudzeniu, splątaniu, drżeniu lub nagłych skurczach mięśni (zespół serotoninowy);
- bolesnym wzwodzie prącia u mężczyzn;
- wydzielaniu mleka (mlekozotu) u mężczyzn oraz u kobiet, które nie karmią piersią;
- nieregularnych miesiączkach;
- krwotoku macicznym, nieprawidłowych wynikach prób czynnościowych wątroby;
- u pacjentów przyjmujących leki z tej grupy stwierdzono zwiększone ryzyko złamań kości;
- zaburzeniach rytmu serca;
- ciężkim krwotoku z pochwy, występującym krótko po porodzie (krwotok poporodowy)

Citabax a inne leki

Leki mogą wpływać na działanie innych leków, co może czasami prowadzić do ciężkich działań niepożądanych. Należy powiedzieć lekarzowi lub farmaceucie o wszystkich lekach przyjmowanych przez pacjenta obecnie lub ostatnio, a także o lekach, które pacjent planuje przyjmować. Dotyczy to także innych leków stosowanych w depresji.

Ziele dziurawca zwyczajnego (*Hypericum perforatum*). Nie należy stosować w tym samym czasie co Citabax. Inhibitory monoaminooksydazy (MAO). Nie należy ich stosować w tym samym czasie co Citabax

Należy poinformować lekarza, jeśli pacjent przyjmuje którykolwiek z następujących leków:

- cymetydynę, lanzoprazol oraz omeprazol (leki stosowane w leczeniu choroby wrzodowej żołądka), flukonazol (lek stosowany w leczeniu zakażeń grzybiczych), fluwoksaminę (lek przeciwdepresyjny) oraz tyklopidynę (lek stosowany w celu zmniejszenia zagrożenia zawałem). Powyższe leki mogą spowodować zwiększenie stężenia cytalopramu we krwi.
- linezolid (antybiotyk);
- sumatriptan (stosowany w leczeniu migreny) lub tramadol (lek przeciwbólowy). W przypadku złego samopoczucia podczas stosowania tych leków z lekiem Citabax należy skontaktować się z lekarzem;
- lit (stosowany w zapobieganiu i leczeniu manii) oraz tryptofan (lek przeciwdepresyjny);
- pimozyd (neuroleptyk). Nie wolno go stosować jednocześnie z lekiem Citabax;
- imipraminę i dezypraminę (stosowane w leczeniu depresji);
- leki zawierające selegilinę (stosowane w leczeniu choroby Parkinsona);
- meflochinę (stosowaną w leczeniu malarii);
- bupropion (stosowany w leczeniu depresji);
- leki o znanym działaniu na czynność płytek krwi (np. leki przeciwzakrzepowe stosowane w leczeniu lub zapobieganiu zakrzepom; kwas acetylosalicylowy i niesteroidowe leki przeciwzapalne (NLPZ), takie jak ibuprofen i diklofenak, stosowane jako leki przeciwbólowe i niektóre leki przeciwpsychotyczne oraz trójpierścieniowe leki przeciwdepresyjne);
- metoprolol (beta-bloker stosowany w leczeniu migreny, w niektórych chorobach serca i w nadciśnieniu tętniczym). Działanie tych leków może się nasilić, osłabić lub zmienić;
- neuroleptyki (stosowane w leczeniu schizofrenii).

Nie należy stosować leku Citabax w trakcie przyjmowania leków stosowanych w zaburzeniach rytmu serca lub leków, które mogą mieć wpływ na rytm serca, jak np. leki przeciwarytmiczne z klasy IA i III, leki przeciwpsychotyczne (np. pochodne fenotiazyny, pimozyd, haloperydol), trójpierścieniowe leki przeciwdepresyjne, niektóre środki przeciwbakteryjne (np. sparfloksacyna, moksyflokscyna, erytromycyna podawana dożylnie, pentamidyna, leki przeciwmalaryczne, w szczególności halofantryna), niektóre leki przeciwhistaminowe (astemizol, mizolastyna). W razie dodatkowych pytań należy skontaktować się z lekarzem.

Ciąża

Przed zastosowaniem jakiegokolwiek leku należy poradzić się lekarza lub farmaceuty.

Jeśli pacjentka jest w ciąży, podejrzewa, że jest w ciąży lub planuje zajść w ciążę, powinna poinformować o tym lekarza. Kobiety w ciąży nie powinny stosować leku Citabax, chyba że lekarz poinformował o ryzyku i korzyściach wynikających z leczenia.

Należy poinformować lekarza i (lub) położną o stosowaniu leku Citabax. Przyjmowanie podczas ciąży leków, takich jak Citabax, zwłaszcza w trzech ostatnich miesiącach ciąży, może zwiększać ryzyko wystąpienia u noworodka ciężkich powikłań, zwanych zespołem przetrwałego nadciśnienia płucnego noworodka. Objawia się on przyspieszonym oddechem i sinicą. Objawy te pojawiają się zwykle w pierwszej dobie po porodzie. Jeśli takie objawy wystąpią u noworodka, należy natychmiast skontaktować się z lekarzem i (lub) położną. Pacjentki stosujące Citabax w ostatnich 3 miesiącach ciąży aż do porodu powinny zdawać sobie sprawę, że u noworodka mogą wystąpić następujące objawy: drgawki, wahania ciepłoty ciała, trudności w pobieraniu pokarmu, wymioty, małe stężenie cukru we krwi, sztywność lub wiotkość mięśni, wzmożona pobudliwość odruchowa, drżenia, drżączka, drażliwość, ospałość, ciągły płacz, senność lub trudności w zasypianiu. Jeśli u noworodka wystąpił którykolwiek z tych objawów, należy natychmiast skontaktować się z lekarzem i (lub) położną.

Przyjmowanie leku Citabax pod koniec ciąży może zwiększać ryzyko poważnego krwotoku z pochwy, występującego krótko po porodzie, zwłaszcza jeśli w wywiadzie stwierdzono u pacjentki zaburzenia krzepnięcia krwi. Jeśli pacjentka przyjmuje lek Citabax, powinna poinformować o tym lekarza lub położną, aby mogli udzielić pacjentce odpowiednich porad.

Karmienie piersią:

Przed zastosowaniem jakiegokolwiek leku należy poradzić się lekarza lub farmaceuty.

Jeżeli pacjentka karmi piersią, powinna poradzić się lekarza. Nie należy karmić dziecka piersią w trakcie przyjmowania leku Citabax, ponieważ niewielkie ilości leku mogą przenikać do mleka matki.

Powyższe dane mają charakter informacyjny i nie mogą zastąpić przeczytania ulotki leku ani wizyty u lekarza. Pełny wykaz informacji dotyczących stosowania leku znajduje się na ulotce produktu, dlatego zawsze przed użyciem zapoznaj się z treścią ulotki

dołączonej do opakowania bądź skonsultuj się z lekarzem lub farmaceutą, gdyż każdy lek niewłaściwie stosowany zagraża Twojemu życiu lub zdrowiu.

Powyższe dane mają charakter informacyjny i nie mogą zastąpić przeczytania ulotki leku ani wizyty u lekarza. Pełny wykaz informacji dotyczących stosowania leku znajduje się na ulotce produktu, dlatego zawsze przed użyciem zapoznaj się z treścią ulotki dołączonej do opakowania bądź skonsultuj się z lekarzem lub farmaceutą, gdyż każdy lek niewłaściwie stosowany zagraża Twojemu życiu lub zdrowiu.